

Bilag I.

Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation.

København, den 7. Marts 1911.

Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation tillader sig herved at anmode det højtærede Landstingsudvalg angaaende Lovforslaget om Handel med Smør m. m. om at maatte faa Lov til gennem 6 Repræsentanter at faa Foretræde for Udvalget for ved denne Lejlighed mundtlig at begrunde en Henstilling om Ændring i §§ 27 og 29 i den Skikkelse, hvori disse nu foreligge affattede efter Folketingets Vedtagelse.

De danske Smørhandlere kunne nemlig kun med Ængstelse se disse Bestemmelser blive til Lov, idet der herved paabyrdes dem et Ansvar paa Omraader, hvor det er dem umuligt at øve nogen virksom Kontrol eller Indfyldelse, saaledes at de derigennem udsættes for at komme til at bøde for Forseelser eller Forsømmelser, som andre have begaaet.

Saa længe dansk Smør forbliver i originale, lurmærkede Fustager og med Smørrets direkte paaklæbete Kontrolsedler, kan Købmanden ikke uden ved Forfalskning bevirke nogen Forandring af Smørrets Indhold eller Bestanddele, og Mejeriet bør derfor alene bære Ansvaret for Smørrets Vandindhold ikke blot „paa den første Købers Lager her i Landet“, men ogsaa paa de følgende Køberes Lagre — „medmindre de paagældende Købere for deres Vedkommende gøre sig skyldige i en forsætlig eller dog uagtsom Overtrædelse af Lovens Bestemmelser.“ Det er da en saadan Tilføjelse, man indestændig ønsker gjort til § 29.

Medens det udenlandske Smør, som f. T. indføres her i Landet, og hvoraf jo Hovedparten er sibirisk, hidtil som Regel ikke har indeholdt andre Konserveringsmidler end Kogsalt eller haft et større Vandindhold end det i Lovforslaget paabudte, saa ere selvfølgelig vore Smørimportører, hvad der ligger i Sagens Natur, ganske ude af Stand til at forhindre, at dette i Fremtiden bliver anderledes, ligesom de paa samme Maade ere ude af Stand til at kontrolere, om eller naar saadanne Ændringer i Tilvirkningsmaaden maatte finde Sted paa de fjerntliggende Produktionssteder. Naar man derfor ikke destomindre foreslaar at paabyrde Importøren Ansvaret for det indførte Smørs Overensstemmelse med Lovens Forskrifter, saa maa det ogsaa være ham tilladt at frigøre sig for dette Ansvar, efter at Smørret er indført, hvad der praktisk taget vil sige: efter at Smørret af ham er taget paa Lager. Som i § 27, 7de Stykke, at henlægge Ansvarsfrigørelsens Tidspunkt til „forinden Varen udleveres fra Toldvæsenet“ vilde nemlig praktisk set være det samme som at umuliggøre hele denne Handelsegren — deriblandt ogsaa den Mellemandhandel med Sekundavarer, der i Forening med den hjemmeproducerede Primavare gør Danmarks Hovedstad til Nordens største Smørmarked og derved, til største Gavn for de danske Smørproducenter, til den paakrævede brede Basis for Københavns Smørnotering.

Det er da disse Synspunkter, som man gerne vilde have Lov til ad mundtlig Vej at støtte overfor det ærede Udvalg ved en fagkyndig Begrundelse, idet man med Hensyn til det sidst omtalte Forhold vil tillade sig at henstille, at § 27,